

res i aktier osv. – hvis det ikke længere skal være realrenteafgiftsfrit, hvis der skal være realrenteafgift på hele molevitten – kan det altså betale sig for folk at bede deres pengeinstitut eller deres forsikringsselskab om at flytte pengene til Tyskland, Sverige eller et andet EU-land, hvor der ikke er realrenteafgiftbeskatning. Det kan allerede betale sig for nogle i dag, men det kunne betale sig for folk i tusindtal, hvis Enhedslistens forslag blev vedtaget.

Derfor er de penge, som Enhedslisten forventer at få ind på en forhøjet realrenteafgiftbeskatning, kun matadorpenge. De er der ikke i virkeligheden. Pensionsordningerne kan flyttes til udlandet, lige så hurtigt man kan taste ind på en computer, og så er pengene ude af landet og placeret andre steder, hvis man ikke fortsat giver folk mulighed for at placere pengene i noget realrenteafgiftsfrit.

Og det jo det, der sker. Sygeplejerskernes pensionskasse og alle mulige andre pensionskasser laver boligbyggeri osv. herhjemme for pengene med det formål at slippe for at betale realrenteafgift, og det er et lødigt og godt formål. Men hvis man fjerner den mulighed, flyttes pengene bare til udlandet, og heldigvis – må jeg sige – er reglerne sådan, at det kan lade sig gøre. Der er ikke længere nogen økonomisk Berlinmur rundt om Danmark.

(Kort bemærkning).

Fränk Aaen (EL):

Det er da en imponerende interesse, Fremskridtspartiet har for at investere i aktier, men her drejer det sig altså om folkepensionen, og den er det vigtigste.

Der er heller intet i forslaget, som gør det bedre at kunne flytte til udlandet, for allerede i dag realrentebeskattes pensionsindbetalinger. Vi gør bare det, at der ikke længere skal være nogen puljer, der er undtaget. Det er så enkelt som noget, og det ændrer ikke noget som helst ved mulighederne for at flytte over grænserne.

Bjørn Elmquist (RV):

Det er jo egentlig først i morgen, vi skal have den generelle debat om finansloven, og derfor skal jeg starte med nogle meget få kommentarer til det sigte, som er fastholdt med denne finanslov og med ændringsforslagene.

Vi har den opfattelse i Det Radikale Venstre, at vi med de foreliggende ændringsforslag, som vi agter at stemme for, har mulighed for at opretholde den kurs i samfundsøkonomien, som er

rigtigt udstukket og er et resultat af det, vi kan kalde det lange, seje træk. Den overordnede tankegang går ud på, at vi skal holde os borte fra tidligere tiders stop and go-politik, hvor man det ene øjeblik bremser op og det næste øjeblik speeder op igen. Det er noget, der koster valutastabilitet, giver høje renter og kan medføre høj inflation; så vi er meget tilfredse med, at det med dette forlig er lykkedes at opretholde det lange, seje træk. Men derom mere i morgen.

Ændringsforslagene, som vi skal stemme om i løbet af en time eller så i dag, falder for os at se i to dele, og det er såre enkelt dem, vi kan stemme for, og dem, vi må stemme imod. Det er naturligvis afgørende, hvilke forslag der er omfattet af det forlig, som de tre regeringspartier har indgået med Venstre og De Konservative, og jeg vil i den forbindelse gerne takke Venstre og De Konservative for den imødekommenhed, der er blevet vist undervejs.

Det er selvfølgelig svært at sige, hvem der har bevæget sig hvor meget; men jeg synes nok, debatten i dag bl.a. har vist, at V og K's valgpartner, Fremskridtspartiet, mener, at V og K har bevæget sig nok så meget. Men det må jo blive et opgør mellem de tre partier, og det skal vi sådan set ikke blande os i og heller ikke komme salt og peber i såret, men alene takke for den imødekommenhed, som vi føler Venstre og De Konservative har givet udtryk for undervejs. Der har været nogle reelle forhandlinger, og vi har også opnået nogle resultater.

Heldigvis tror jeg vi kan sige, at vi er blevet kloge af erfaringerne fra 1986-87, hvor vi så et økonomisk opsving i Danmark tage voldsom fart, kun for at blive kvalt i de flaskehalse, indsnævringer og øvrige strukturer på arbejdsmarkedet, som ikke passede dertil. Jeg tror, vi er blevet klogere alle sammen, både i partierne her i Folketinget og i centraladministrationen. Vi mener også – vi håber det i hvert fald – at man er blevet klogere i erhvervslivet, så man allerede nu gennem nogen tid har været i gang med at forberede sig mod disse flaskehalse.

Vi vil fastholde, at vi med et af resultaterne af vores forlig, nemlig bevarelsen af uddannelsesorloven, har gjort endnu mere for at få ordentlige redskaber i hænde. Der er nu mulighed for, at de virksomheder, som ønsker det, kan etablere nogle rotationsordninger og benytte disse uddannelsesorlovsordninger til at få en veluddannet medarbejderstab og et potentiale i deres lokalsamfund, som man kan trække på med meget kort varsel.